

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

KARATEPE VE DİĞERLERİ - TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no:33112/04, 36110/04, 40190/04, 41469/04 ve 41471/04)

KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

7 Nisan 2009

İşbu karar AIHS'nin 44/2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir. Şekli düzeltmelere tabi olabilir.

USUL

Adları ve ikamet bilgileri ekte yer alan on yedi T.C. vatandaşı (başvuranlar) tarafından Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, 21 ve 22 Temmuz 2004 tarihlerinde İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi - AİHS) 34. maddesi uyarınca yapılan 33112/04, 36110/04, 40190/04, 41469/04 ve 41471/04 numaralı beş başvuru sonucu bu dava görülmektedir

Başvuranlar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde İstanbul Barosu avukatlarından O. Ersoy ve A. T. Ocak tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Polis tarafından yapılan bir video kasetin çözümüne göre, aralarında başvuranların da bulunduğu 40 kadar kişi 12 Ağustos 2003'Te saat 13.03'te Taksim Meydanı'nda Halkevleri ve Türkiye Üniversite Öğrencileri Koordinasyonu tarafından Irak'a asker gönderilmesini protesto etmek amacıyla düzenlenen gösteriye katılmışlardır. Polisler göstericileri yasadışı toplanmaları nedeniyle uyararak dağılmalarını istemiştir. Polis zor kullanarak ve biber gazıyla göstericileri yakalamıştır. Başvuranlar güvenlik güçlerinin kontrolünde İstanbul Emniyet Müdürlüğüne götürülmeden önce saat 13.08'de polis aracında gözaltına alınmışlardır. Başvuranların söylediklerine göre polisler araç içinde de kendilerine vurmayı, hakaret etmeyi ve saçlarından tutup çekiştirmeye devam etmişlerdir. Kadın başvuranlar cinsel tacize uğradıklarını ileri sürmüşlerdir.

12 Ağustos 2003 tarihli sağlık raporlarında başvuranlar Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan'ın vücudunun çeşitli yerlerinde ekimoz ve darp izlerine rastlanılmıştır. Sevinç Hocaogulları, Serpil Ocak, Metin Saygın, İrfan Karcıağa, Gizem Aytaş, Ali Ergin Demirhan, Fatma Demirbaş ve Derya Gazioğlu ile ilgili hazırlanan raporlarda herhangi bir darp ya da şiddet izi görülmediği belirtilmiştir.

Tüm başvuranlar 13 Ağustos 2003 tarihinde savcılık kararı ile serbest bırakılmıştır.

A. Kötü muamelede bulunan polisler hakkında başvuranların şikayeti

Başvuranlar 8 Ekim 2003 tarihinde Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığına giderek kötü muamele bulunan polisler hakkında şikayetçi olmuşlardır.

Savcılığın talebi üzerine Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'nca hazırlanan raporda başvuranların olay günü sağlık kontrolünden geçirildikleri devlet hastanelerinde hazırlanan sağlık raporlarının sonuçları teyid edilmiştir. 5 Aralık 2003 tarihli bu yazıda başvuranlar Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan'ın vücutlarının çeşitli yerlerinde tespit edilen darp izi ve yaralanmaların bir ila iki gün arasında değişen iş göremezlik raporu gerektiren hayati bir tehlikeye yol açacak türde olmadığı vurgulanmıştır. Diğer başvuranların vücutlarında kötü muamele izine rastlanılmadığı da bu belgeyle doğrulanmıştır.

Savcılık 8 Ocak 2004 tarihinde takipsizlik kararı vermiş, kararında başvuranların İstiklal caddesinde izinsiz bir gösteri düzenlediklerini ifade etmiştir. Savcılığa göre yapılan tüm ihtarlara uymayan başvuranları polis 2911 sayılı toplantı ve yürüyüş gösterileri hakkındaki Kanun'un 24. maddesi gereğince zor kullanarak dağıtmak ve gösteriyi sona erdirmek durumunda kalmıştır. Savcılık sonuç itibarıyla polisin kullanmış olduğu gücün yasa ile verilen yetkiye dayandığına ve suç unsurunu oluşturmadığına kanaat getirmiştir.

İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi 13 Nisan 2004 tarihli bir karar ile takipsizlik kararını onamıştır. Bu karar başvuranlara 24 Mayıs 2004'te tebliğ edilmiştir.

B. Başvuranlar hakkında açılan kamu davası

Savcılık 26 Eylül 2003 tarihinde aralarında başvuranların da yer aldığı otuz beş gösterici hakkında 2911 sayılı toplantı ve yürüyüş gösterileri kanununa muhalefet etmek suçundan Beyoğlu Asliye Ceza Mahkemesi önünde ceza davası açmıştır. Görgü tanıklarının adlarının ve olay yeri görüntülerinin yer aldığı video kaset adli soruşturma dosyasına eklenmiştir.

18 Şubat 2004 tarihinde Beyoğlu Asliye Ceza Mahkemesi cezai müeyyide gerektirecek unsurların yokluğunda ve yasal değişiklikleri dikkate alarak başvuranların beraatine karar vermiştir.

HUKUK

I. DAVALARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

AIHM, mevcut başvuruların konuları itibarıyla benzer olması dolayısıyla İçtüzüğü'nün 42/1 maddesi gereğince birleştirilmesine karar vermiştir.

II. AIHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar halka açık bir alanda zor kullanılarak yakalanmaları dolayısıyla kötü muameleye maruz kaldıklarını iddia etmekte ve AIHS'nin 3. maddesine atıfta bulunmaktadır.

Hükümet başvuranların hukuk mahkemeleri ve idari mahkemeler nezdinde maddi ve manevi tazminat talebiyle dava açmamaları dolayısıyla iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazında bulunmaktadır.

A. Kabuledilebilirlik hakkında

1. Başvuranlar Sevinç Hoccoğulları, Serpil Ocak, Metin Saygın, İrfan Karcıağa, Gizem Aytaş, Ali Ergin Demirhan, Fatma Demirbaş ve Derya Gazioğlu hakkında

AIHM başvuranlar Sevinç Hoccoğulları, Serpil Ocak, Metin Saygın, İrfan Karcıağa, Gizem Aytaş, Ali Ergin Demirhan, Fatma Demirbaş ve Derya Gazioğlu'nun emniyetin ilgili birimlerinde gözetilmesine alınmalarından önce adli tıp doktoru tarafından muayene edildiklerini ve doktorun başvuranların vücudunda herhangi bir darp ya da şiddet izine rastlamadığını not etmektedir. Adli tıp 5 Aralık 2003 tarihli raporunda ilk raporun sonuçlarını doğrulamıştır.

AİHM, 3. maddenin alanına girmesi için kötü muamelelerin asgari bir ciddiye seviyesine ulaşması gerektiğini, özü itibarıyla bu asgari ciddiye seviyesinin göreceli olduğunu hatırlatmaktadır.

AİHM öncelikle biber gazı kullanılması birtakım sıkıntılara yol açtığını not etmekte; bununla birlikte başvuranların biber gazı kullanılması olumsuz etkilendiklerini gösterir herhangi bir hususi sağlık raporunun AİHM'ye ulaşmadığını ifade etmektedir (Bkz. Oya Ataman-Türkiye kararı, no: 74552/01).

Başvuranlar yakalanmaları sırasında gördükleri muameleden şikayetçi olmalarına karşın, öne sürdükleri bu iddialarının sonuçları itibarıyla 3. madde bakımından belirli bir ciddiye seviyesine ulaştığını destekler herhangi bir delil sunmamışlardır. Gözaltına alınmalarının ertesinde serbest bırakılan başvuranlar başka bir doktora muayene olmayı istememişlerdir (Bkz. sözü edilen Oya Ataman ve Saya vd.-Türkiye kararı, no: 4327/02, 7 Ekim 2008).

Sevinç Hocaogulları, Serpil Ocak, Metin Saygın, İrfan Karcıağa, Gizem Aytaş, Ali Ergin Demirhan, Fatma Demirbaş ve Derya Gazioğlu hakkındaki bu şikayet dayanaktan yoksun bulunmaktadır ve AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragraflarına uygun olarak reddedilmelidir.

2. Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan hakkında

Başvuranlar AİHS'nin 35. maddesinin 1. paragrafında yer alan gereklilikleri karşıladıklarını ileri sürmektedir.

AİHM geçmişte bu hususu müteaddit defa dile getirdiğini belirterek yapılan itirazı reddetmektedir (Bkz. diğerleri arasında Karayiğit-Türkiye kararı, no: 63181/00, 5 Ekim 2004). AİHM bu başvuruda daha önce almış olduğu sonuçların dışına çıkılmasını gerektirecek hiçbir özel koşulun bulunmadığını hatırlatır.

AİHM, Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan ile ilgili AİHS'nin 3. maddesi hakkındaki şikayetin AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı uyarınca dayanaktan yoksun olmadığı saptamasını yapmaktadır. AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esasa dair

Başvuranlar iddialarını yinelemektedir.

Hükümet başvuranların bu iddialarına karşı çıkmaktadır.

AİHM, bir kimsenin tamamıyla polis memurlarının denetimi altında gözaltında tutulduğu sırada meydana gelen her türlü yaralanmanın ciddi kuşuklara yol açtığını hatırlatır (Salman – Türkiye, no: 21986/93, Bakbak-Türkiye no: 39812/98, 1 Temmuz 2004). Dolayısıyla bu yaraların nedeni hakkında makul bir izahatta bulunarak başvuranın iddialarına, hele ki bu iddialar tıbbi belgelerle desteklenmiş ise, şüphe düşüren delilleri sunma görevi Hükümete ait

olmaktadır (Bkz., diğerleri arasında, Selmouni-Fransa, no: 25803/94, Berktaş-Türkiye no: 22493/93, 1 Mart 2001 ve *Ayşe Tepe – Türkiye*, no: 29422/95, 22 Temmuz 2003).

AİHM mevcut başvuruda öncelikle Hükümetin gösteri yapan grubun *manu militari* gözetimine alındığını yadsımadığını anımsatır. Bu bağlamda, Hükümete başvuru gücün kaçınılmaz ve aşırı olmadığını ispat etme yükümlülüğü düşmektedir (Bkz. Balçık vd.-Türkiye kararı no: 25/02, 29 Kasım 2007).

AİHM sağlık raporlarına konu olan yaralanmaların nedeni konusunda bir ihtilaf bulunmadığını tespit eder.

Ayrıca adli tıp doktoru tarafından düzenlenen raporda başvuranların bir ila iki gün işten uzak kalmalarının uygun olacağı belirtilmiştir. Bütün bu sözü edilenler ışığında, AİHM yerleşik içtihadı uyarınca başvuranların asgari ciddiyet seviyesine ulaşacak kadar kötü muameleye maruz kaldıklarını kabul etmektedir (Bkz. Nurgül Doğan-Türkiye kararı, no: 72194/01, 8 Temmuz 2008).

AİHM Hükümetin başvuranların tam olarak nasıl yakalandıklarını ve kullanılan gücün orantılılığını ortaya koyamadığını ifade eder. Bu bağlamda iş göremez raporu dikkate alındığında güvenlik güçlerinin uyguladığı güç orantısız addedilmektedir. Üstelik başvuranların şiddeti tetiklediği ve kaba güce başvurulmasını gerektirici bir müdahalenin söz konusu olduğu dile getirilmemektedir.

AİHM savcılık tarafından yürütülen kovuşturma ile ilgili olarak, savcılığın göstericilere karşı yöneltilen gücün orantılı olup olmadığını incelemeksizin polisin göstericilere karşı müdahalesini öngören 2911 sayılı Kanun'un 24. maddesine atıfta bulunmakla yetindiğini dile getirmektedir.

AİHM bu nedenle başvuranlar Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümiş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan bakımından AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmaktadır.

III. AİHS'NİN 5/3 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHS'nin 5/3 maddesine atıfta bulunan başvuranlar gözaltı süresinin uzunluğundan şikayetçi olmaktadır.

AİHM başvuranların gözaltı sürelerinin 13 Ağustos 2003'te sona erdiğini, ancak başvuruların 21 ve 22 Temmuz 2004 tarihinde yapıldığını gözlemektedir. Bu davanın incelenmesinde altı ay kuralının uygulanmamasını veya askıya alınmasını gerektirecek herhangi bir özel koşulun bulunmadığına, başvurunun bu bölümünün gecikmeli olarak yapıldığına ve AİHS'nin 35. maddesinin 1. ve 4. paragraflarının uygulanmasına istinaden reddedilmesi gerektiğine kanaat getirir.

IV. AİHS'NİN 11. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar gösterinin polis tarafından engellenmesi ve bu gösteriye katılmalarından dolayı cezai soruşturmaya tabi tutulmaları dolayısıyla ifade özgürlüğü ve dernek kurma haklarının ihlal edildiğinden yakınmaktadır. Başvuranlar AİHS'nin 10. ve 11. maddesine atıfta

bulunmaktadır. AİHM bu şikayetlerin yalnızca 11. madde başlığı altında inceleneceğine karar vermiştir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını ve esastan incelenmesi gerektiğini kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

Hükümet yetkili mercilere önceden haber verilmeden gerçekleştirilen sözkonusu gösterinin yasadışı olduğunu savunmaktadır. Hükümet AİHS'nin 11. maddesinin ikinci paragrafının kamu düzeninin korunması adına barışçı yöntemlerle yapılan toplanma hakkına sınırlamalar getirdiğini hatırlatır.

AİHM başvuruların toplanma hakkına yönelik bir müdahale yapıldığının ihtilaf konusu edilmediğini belirtmektedir. Bu müdahalenin yasal bir dayanağı bulunmaktaydı (2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu) ve AİHS'nin 11. maddesinin 2. paragrafı anlamında «yasa ile öngörülmüştü». Bundan başka AİHM başvuruların bu eylemleri nedeniyle haklarında dava açıldığını not etmektedir. AİHM yapılan müdahalenin meşru bir amacı içerip içermediğini ve demokratik bir toplum için gereklilik arz edip etmediğini irdeleyecektir.

1. Meşru amaç

Hükümet müdahalenin kamu düzeninin sağlanması ve başkalarının haklarının korunması gibi meşru amaçları içerdiğini savunmaktadır.

AİHM sözkonusu müdahalenin 11. maddenin 2. paragrafında yer alan ve kamu düzeninin sağlanması ve başkalarının haklarının korunması (bu davada rahatça bir yerden başka yere gitme anlamında) olmak üzere en az iki meşru amacı olduğunu kabul etmektedir.

2. Demokratik bir toplum için gereklilik

Hükümete göre başvurular mevzuata aykırı olarak, yetkili makamlara gerekli bildirimde bulunmadan kamuya açık bir alanda düzenlenen gösteriye katılmışlardır. Başvuranlar ayrıca gösterinin dağıtılması amacıyla yapılan ihtarlara uymamışlardır. Bu şartlarda ve Devletlere bu konuda tanınan takdir hakkı ışığında Hükümet, halkın meydana yoğun olarak bulunduğu bir saatte herhangi bir karmaşaya yol açma riskinin ve göstericilerin direnişinin sözkonusu gösterinin dağıtılmasını haklı çıkardığını dile getirmektedir. Hükümete göre polislerin müdahalesi AİHS'nin 11. maddesinin ikinci paragrafına uygun bir tedbir mahiyetindedir.

Başvuranlar kamu düzenine halel geldiği mazeretinin, bildirinin okunmasından önce yapılan müdahaleyi mazur göstermek için sonradan uydurulmuş bir mazeret olduğunu ileri sürmektedirler.

AİHM öncelikle 11. maddeye ilişkin yerleşik içtihadından ileri gelen temel ilkelere atıfta bulunmaktadır (Bkz. Djavit An-Türkiye no: 20652/92i Piermont-Fransa, 27 Nisan 1995 ve Platform «Arzte für das Leben»-Avusturya kararı, no: 21 Haziran 1988). Bu içtihadı göre yetkililer yasal yollardan gerçekleştirilen her türlü gösterinin iyi işleyişini ve bütün vatandaşların güvenliğini sağlamakla yükümlüdür.

AİHM, Devletlerin yalnızca barışçı yöntemlerle toplanma özgürlüğünü güvence altına almakla yükümlü olmadığını, aynı zamanda bu hakka dolaylı yoldan getirilecek aşırı

kısıtlamalardan da kaçınmaları gerektiğini hatırlatır (sözü edilen Djavit An prg. 57). Ayrıca 11. madde esasen kamu erkinin, bireyin güvence altına alınan haklarına keyfi müdahalesine karşı korumayı amaçlamakla birlikte, fazladan bu hakların etkili bir şekilde kullanılması için pozitif yükümlülük de getirebilir.

AİHM bu ilkelerin kamuya açık yerlerde yapılan gösteri ve yürüyüşlere de uygulanabileceğini hatırlatır (sözü edilen Djavit An prg. 56). AİHM, öte yandan, kamu düzeninin korunması ve ulusal güvenliğin sağlanması gerekçeleriyle Yüksek Sözleşmeci Devletlerin derneklerin faaliyetlerini düzenleyici tedbirler almalarının ve bu tür toplantıların izne bağlı olmasının 11. maddenin ruhuna aykırı olmadığını belirler (sözü edilen Djavit An prg. 66-67).

Halka açık bir alanda gerçekleştirilen her türlü gösteri günlük yaşamın akışını belirli bir ölçüde bozacak bir karışıklığa ve hasmane tepkilere yol açabilir. Ancak, AİHM, durumun kurallara aykırı olmasının, tek başına, toplanma özgürlüğüne müdahaleyi haklı çıkarmayacağına itibar etmektedir.

Dosyanın ve delil unsurlarının derinlemesine incelenmesinden AİHM, gösterici grubun, muhtemel trafik sıkıntıları dışında kamu düzenini tehlikeye atacak bir tehdit oluşturmadıklarını saptamaktadır. Burada sözkonusu olan kırk kişilik bir grubun güncel bir konuya kamuoyunun dikkatini çekmesidir. AİHM ayrıca gösterinin saat on üç civarında başlayıp takip eden dakikalarda göstericilerin yakalanması ile sona erdiğini gözlemlemektedir. AİHM bilhassa yetkililerin bu gösteriyi sona erdirme konusundaki aceleciliklerine şaşırmaktadır (Bkz. sözü edilen Oya Ataman ve *a contrario*, Eva Molnar-Macaristan kararı no: 10346/05, 7 Ekim 2008).

AİHM nezdinde göstericilerin şiddete başvurmadıkları durumlarda, AİHS'nin 11. maddesi ile garanti altına alınan toplantı özgürlüğü kavramının içeriğinin boşaltılmaması bakımından kamu erkinin barışçı gösterilere belli ölçüde hoşgörü göstermesi önem arz etmektedir.

Sonuç olarak AİHM bu başvuruda polisin kaba kuvvet uygulayarak müdahale etmesini ve başvuranların cezai yargılama konusu edilmesini orantısız olarak kabul etmektedir. Bu tedbirler AİHS'nin 11. maddesinin ikinci paragrafı uyarınca kamu düzeninin korunması bakımından gereklilik arz etmemektedir.

Bu nedenle bu madde ihlal edilmiştir.

V. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Maddi ve manevi tazminat

Başvuranlar uğradıkları zararın giderilmesini talep etmektedir. Başvuranlar herhangi bir rakam telaffuz etmemekte, bu konuyu AİHM'nin takdirine bırakmaktadır.

Hükümet başvurulara hiçbir ödeme yapılmaması gerektiği görüşündedir.

AİHM başvuruların AİHS'nin 11. maddesinin ihlal edildiği tespiti ile adil bir tatmini elde ettikleri kanısındadır (sözü edilen Oya Ataman prg.48). Bununla birlikte AİHS'nin 3. maddesi başvurular Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan bakımından ihlal

edilmiştir. AİHM hakkaniyete uygun olarak manevi tazminat başlığı altında başvuruların her birine 2.000 Euro ödenmesini uygun görmektedir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvurular kanıtlayıcı bir belge sunmaksızın yargılama masraf ve giderleri için 12.500 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu meblağlara karşı çıkmaktadır.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre bir başvuran gerçekliğini, gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir (Bkz. örneğin Bottazzi-İtalya no: 34884/97 ve Sawicka-Polonya no: 37645/97, 1 Ekim 2002). AİHM bu başvuruda kanıtlayıcı belgelerin yokluğu nedeniyle, yargılama masraf ve giderlerine ilişkin bu talebi reddetmektedir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvuruların *birleştirilmesine*;

2. Başvurular Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan'ın AİHS'nin 3. maddesi hakkındaki şikayetlerinin ve bütün başvuruların AİHS'nin 11. maddesi hakkındaki şikayetlerinin *kabuledilebilir olduğuna*;

3. Bunun dışında kalan başvuruların *kabuledilemez olduğuna*;

4. Başvurular Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan açısından AİHS'nin 3. maddesinin *ihlal edildiğine*;

5. AİHS'nin 11. maddesinin *ihlal edildiğine*;

6 a) AİHS'nin 44/2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, her türlü vergiden muaf tutularak Savunmacı Devlet tarafından başvuranlar Haşim Özgür Ersoy, Nuri Günay, Hansel Özgümüş, İnci Açık Şenel, Umar Karatepe, Rüya Kurtuluş, Funda Demir, Özge Ozan ve Korkmaz Aslan'ın her birine manevi tazminat olarak 2.000 Euro (iki bin Euro) *ödenmesine*;

b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;

7. AİHS'nin 11. maddesinin ihlal edildiği tespitinin başvuranların uğradıkları manevi zararı gidermesi bakımından adil bir tatmini oluşturduğuna;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğünün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 7 Nisan 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

EK

Başvuru no: 33112/04

Umar Karatepe

1975 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

Başvuru no: 36110/04

Korkmaz Aslan

Gizem Aytaş

Funda Demir

Ali Ergin Demirhan

Fatma Demirbaş

Derya Gazioğlu

Nuri Günay

İrfan Karcıağa

Rüya Kurtuluş

Saygın Metin

Serpil Ocak

Özge Ozan

Hansel Özgümüş

1979 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1980 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1983 doğumlu, Balıkesir'de ikamet etmektedir.

1982 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1981 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1984 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1983 doğumlu, Bursa'da ikamet etmektedir.

1979 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1980 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1981 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1981 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1980 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

1978 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

Başvuru no: 40190/04

Sevinç Hocaogulları

1976 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

Başvuru no: 41469/04

İnci Açık Şenel

1980 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.

Başvuru no: 41471/04

Haşim Özgür Ersoy

1978 doğumlu, İstanbul'da ikamet etmektedir.